

Dažiem deputātiem jāpārliedzina visa Saeima

Pagājušajā nedēļā grupa 7. Saeimas deputātu apmeklēja Rutas Norkārkles zemnieku saimniecību «Salenieki» Rožkalnu pagastā. Osvalds Zvejsalnieks, Juris Vidiņš, Antons Seiksts, Pēteris Tabūns, Anta Rugāte un Leons Bojārs (pavisam bija aicināti vienpadsmit deputāti) pārstāvēja Saeimas tautsaimniecības komisiju un uzklauzīja lauku uzņēmēju un pašvaldību vadītāju viedokli par Reģionālā fonda finansējumu nākamā gada valsts budžetā.

Sākotnēji budžeta projektā fondam paredzētie pāris simti tūkstošu latu radija pamatotu satraukumu zemniekos un lauku uzņēmējos, kuri pēc ilgām šaubām un pārdomām bija rakstījuši projektus un ņēmuši banku kredītus. Arī tagad budžeta projektā minētie 800 tūkstoši latu Reģionālajam fondam ir nepieņemami. «Saleniekos» Saeimas deputāti ne tikai redzēja, kā reāli likti lietā fonda līdzekļi, ne tikai uzklauzīja emocionālas un pārliecinošas runas, bet arī paši izteica savas domas.

Visi negrib brukt uz Spāniju

Leons Bojārs:

— Lai arī budžeta projektā fonda finansējumam minēts skaitlis 800 tūkstoši latu, tas ir par maz. Patiesībā arī miljons latu būtu par maz. Tie taču ir vienīgie līdzekļi, ko var saņemt zemnieki un mazie uzņēmēji īpaši atbalstāmajos reģionos. Ir savi līdzekļi un savi fondi arī Zemkopības ministrijai.



Bet viņi taču neko nedara lietas labā, tikai vārās savā zupā. Gada laikā izmantoja 71 miljonu, bet no tā nekas netiek zemniekiem, kuri attīstās. Un tāpēc jau vairs nav jābrīnās, ka zemnieks, bez kādiem rezultātiem sitoties pa savu saimniecību, beigās to pārdod un brauc uz Spāniju vākt mandarīnus. Tikai visi jau negrib brukt, viņi grib dzīvot un strādāt tepat.

Deputātiem ir jāstāv kā mūrim

Osvalds Zvejsalnieks:

— Mans tēvs

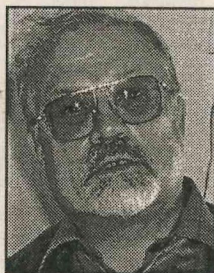
Kārļa Ulmaņa laikos būvēja mūra kūti. Būvēja par kredīta līdzekļiem, taču valsts dzēsa kredītu, jo kūti bija pieņēmusi būvinspekcija. Ar šo piemēru es gribu pierādīt, ka zemniekiem vajag nopietni domāt par to, lai visi būvdarbi tiktu veikti atbilstoši noteikumiem, lai būves būtu ne uz dažiem gadiem, bet gadu desmitiem.

Esmu pārliecinājies, ka cilvēkiem Latgalē Reģionālais fonds ir nepieciešams. Tāpēc mums deputātiem ir kā mūrim jāstāv aiz fonda un tā vadītājas Aijas Baueres.

Reģionālais fonds dod iespēju

Anta Rugāte:

— Būtu ļoti labi, ja valdība beidzot izveidotu konkrētu viedokli par kādu jautājumu, arī par Reģionālo fondu. Ir jāsaprot, ka šie cilvēki, kas raksta



projektus un ņem kredītus, to fonda naudu vis neapēd, bet vairo tautas un valsts bagātību. Uzskatu, ka Reģionālais fonds ir nacionāls atbalsta fonds, kas dod iespēju lauku ļaudīm izmantot savu galveno īpašumu — zemi.

Nākamgad Reģionālajam fondam līdzekļi paredzēti no valsts pamatbudžeta daļas nevis no Privatizācijas fonda, kā bija līdz šim un kas apdraudēja naudas plūsmas regularitāti. Ekonomikas ministrs Aigars Kalvītis arī atzīst, ka Reģionālais fonds ir vienīgais, kas reāli darbojas. Un tas ir pozitīvi. Taču ir arī kāds mīnuss — kredītu procenti, ko sedz fonds, nonāk banku seifos. Tāpat valsts budžets finansē bankas. Bet par to lai domā ekonomisti.

Uz Latgali joprojām skatās no Rīgas torņu augstumiem

Pēteris Tabūns:

— Šovasar esmu ļoti daudz ticis ar cilvēkiem Latgalē, es zinu viņu domas un idejas. Diemžēl nākas atzīt, ka ļoti daudzi uz Latgali joprojām skatās no Rīgas torņu augstumiem.



Un nesaprot, ka nebūs bagātas un stipras Latvijas, ja nebūs bagātas un stipras Latgales.

Patiesību sakot, ne jau mūs, kas šoreiz viesojamies «Saleniekos», ir jāpārliedzina. Ir jāpārliedzina tie, kuri palika Rīgā, tie, kuriem Saeimas deputāta krēsls ir nepieciešams kādu savu lietu kārtošanai. Cienījamie vēlētaji, cienījamie lauku ļaudis! Dodiet mums savus uzdevumus un prasiet, lai mēs tos risinātu.

L.Kirillova

M.Rukosujeva foto